

schonk hem geen enkel kind. Toen zij in de lente van 1670 overleed, bleef haar weduwnaar bezitter van vier huizen, benevens tal van renten en obligatiën, terwijl hij nog tweehonderd en in de negentig schilderijen bezat, en in zijne rijkgestoffeerde gouden-leerkamers met prachtig zilverwerk kon laten opdienen. Wanneer Simon de Vos, op 15 October 1676, in zijn gemeld huis op de Eiermarkt, ziek te bed lag, maakte hij bij uitersten wil 200 gulden aan elk der twee staken zijner vrouw zaliger, 2332 gulden aan kerken en kloosters, 100 gulden aan de zieken en arme gevangenen, en verder heel zijn vermogen voor de eene helft aan den schamelen huisarme, en voor de andere helft aan zijne familie. Nu de notaris dit testament ter onderteekening bood, verklaarde onze drie en zeventig-jarige kunstenaar « mits sijne groote debiliteyt van de sieckte niet te connen schrijven, » en weinige stonden later was hij voor altoos ingesluimerd.

Een onzer voornaamste toenmalige meesters is Johan Boeckhorst, bijgenaamd Lange Jan, omdat hij verbazend rijzig van gestalte was. Hij werd ten jare 1605 te Munster geboren; doch wij mogen hem bij de Antwerpsche School opnemen, daar hij vroegtijdig in onze stad kwam om de kunst te leeren bij Jacob Jordaens. Op het einde van 1633 kocht Lange Jan zijn vrijmeesterschap bij onze Schilders-Kamer, en aanstonds kwam hij in betrekking met hare meest gevierde kunstenaars. Ten jare 1635 zagen wij hem met Jordaens en anderen den Janustempel en den Isabelaboog malen voor de intrede van den Prins-Kardinaal. Op 8 Juli 1636 had Boeckhorst en drie zijner kunstmakers nog 1750 gulden te trekken voor deze uitgevoerde praalwerken. Toen hij eenige dagen later ten volle was voldaan, begaf hij